

Вмѣсто горнѣ-тѣ дрехѣ священническѣ, сирѣчь фелонь-а, кой-то знаменѣва червенѣ-тѣ дрехѣ на обчестеннаго Христа ималъ е испъркенъ само по главнѣй-а владика сакосъ, а сега го има и сѣкѣй владика. Тойзи сакосъ си има начало-то отъ дрехѣ-тѣ на еврейскѣй-а священскѣй старѣшина или отъ царскѣй далматикъ, кого-то сѣ царекѣ-тѣ византѣйски даравали на патрїарси-тѣ, а тѣ отъ смиренность го нарекли сакосъ, сирѣчь вретѣще, въ което сѣ са каали онѣзи, кой-то сѣ са обличали въ него. Но главнѣй-а владиковъ знакъ, омофоръ-а, сирѣчь нарамникъ, кой-то знаменѣва несамо прѣмъ-а Христевъ, въ кой-то сѣ впрѣга слѣжителъ-а Христовъ, но и прѣмъ-а, въ кой-то сѣ е впрѣгналъ самъ-си и Христосъ, сирѣчь естество-то чловѣческо, кое-то е той като добрый пастирь изгѣбеннѣ-тѣ овцѣ зелъ на ramo-то си и ѣ внеслъ въ царство-то на небеснѣй-а отецъ. Споредъ това високо значенїе облича владика-та омофоръ-а тогѣва, кога, като е въ слѣжѣ, трѣба да е вмѣсто Христа, а кога трѣба да е само слѣжителъ Христовъ както и дрѣги-тѣ, тогѣва пакъ го снемѣ. Владика-та, като сѣ покорава на негова-та заповѣсть, земѣ на гърди-тѣ си кръстъ-а, а ѣще за да помни, какво трѣба да има въ сѣрце-то, гѣждатъ мѣ на сѣрце-то панагїѣ-тѣ, сирѣчь иконѣ-тѣ на света Богородица или на самага Христа; и най послѣ вѣнчаватъ го съ коронѣ-тѣ като дѣховенъ старѣшина въ своѣ-тѣ си цѣрквѣ. Орлы-тѣ простираатъ на владика-та подъ крака-та, за да го наѣмѣтъ, какъ трѣба да лети съ умъ въ высочинѣ,